

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.

ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਾਨ ਜੀ ਆਰਏ, ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਲਿਖਤ ਨੰਬਰ 2680

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ (1960) - ਨਿਯਮ 9(1) - ਕਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਵਾਪਸੀ - ਕੀ ਵੈਧ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਰੂਲਜ਼ 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ 9(1) ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸੂਚਨਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕਢਵਾਉਣਾ ਵੈਧ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਯੁਕਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਜੇ ਕਿ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ (ਲੱਕਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਹਮੀਰਪੁਰ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਲਿਖਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਮੋ.

ਪੰਡਿਤ ਜੇ - ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਅਪੀਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ, ਖਰਵਾੜ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਾਂਗੜਾ, ਦੀ ਚੋਣ ਦਸੰਬਰ, 1963 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ ਚੌਥਰੀ ਰਾਮ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 6, ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ. ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਚੋਣ ਨੂੰ ਆਹ ਚੋਣਾਂ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਅਨੁਛੇਦ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਅਤੇ ਰੁਲੀਆ ਰਾਮ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਚੇਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ- (1) ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਕਰ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵੱਲੋਂ ਅਤੇ (2) ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਚੇਣ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ 10 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਮੂਹਿਕ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਰਪੰਚ ਵਜੋਂ ਚੇਣ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਲਿਖਤ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ- (1) ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਡਿਫਾਲਟਰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਡਿਫਾਲਟਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ ਐੱਫ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਢਵਾਉਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੰਯੁਕਤ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਦੂਸਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਗਲਤ ਸੀ। ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੇਣ ਨਿਯਮ 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ 9(1), ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਪਣੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਨਿਯਮ 9 (1) ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਾਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸੂਚਨਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਲਿਖਤੀ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ 6 (2), ਜੋ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਫਾਰਮ। ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਾਹਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੰਯੁਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਧਾਰਾ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 55-ਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੇਣ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ ਚੇਣ ਲੜਨ ਤੋਂ

ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ (ਚੋਣਾਂ ਅਤੇ ਚੋਣ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ) ਨਿਯਮ, 1956 ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਨੇ ਉਹ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਫਾਰਮ 5 ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਰਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਚਾਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਾਂਝੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ ਡੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਇਸ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ- ਗਾਹਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੀ ਆਰ ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਖਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

Kewal kumar
Translator